

ji brát jako beletristický druh publikace, kterou člověk musí přečíst celou, aby dokázal ocenit její kvalitu a její jednotlivé myšlenky popisující jediný celek.

Recenzovaná kniha tak obohacuje nejenom souhrnem informací, ale současně dokáže mimořádně zaujmout kreativitou a myšlenkovou bohatostí autora, které prezentuje častými přirovnání či paralelami do minulosti. Ty navíc není možné hledat pouze v samotném textu, ale často se vyskytují v poznámkách pod čarou, které mají tendenci čtenáři příležitostně minout.

Vedle obsahové stránky je ale patrné, že se autor knihy vymyká z běžných českých standardů i díky literatuře a zdrojům, které ke své práci využívá. Českých zdrojů je v knize obsaženo jen pouhé existenční minimum a většina citovaných autorů, filosofů či odborníků je ze zahraničí a pro skutečné pochopení Polčákových argumentů je třeba se často s těmito autory a jejich tvorbou seznámit. To je do značné míry způsobeno oborem práva IT, který v Česku vytváří každoročně jen minimum skutečně hodnotných zdrojů k citování. O to více je třeba autora za tuto kolekci knih a zdrojů ocenit. Zejména potom za schopnost je všechny absorbovat a dokázat se orientovat v takovém množství zdrojů z různých právních i dalších odvětví. Jak již bylo popsáno výše, kniha není jen o právu IT, ale spíše o zamyšlení nad jeho budoucností a směřováním jeho jednotlivých dílčích oblastí. To si nevyžaduje například detailní popsání modelů e-governmentu ve světě nebo metod regulace poskytovatelů služeb informační společnosti, ale i tak je vyžadována detailní znalost a schopnost základní principy popsat.

Většina kapitol knihy je strukturována tak, že se autor zmíní o vývoji v dílčím odvětví, případech či legislativě v této oblasti ve dvou či třech nejzajímavějších zemích, popíše obecné závěry z těchto zemí, doplní chybějící obecné teoretické zázemí, provede zhodnocení a učiní závěr či vysloví otázku, která z předchozího rezonuje. Najdou se tací, kteří mohou autorovi vytýkat akademickou povrchnost a rozptýlenost záměru, ale přinejmenším autorovi této recenze je naopak Polčákových přístup bližší. Ten se totiž dokáže oprostít od zbytečných informací, shrnování a opakování již mnohokrát vyřčeného a může se rovnou věnovat problému a učinění závěru.

Publikace tak není vhodná pro čtenáře, kteří chtějí získat veškeré poznatky o některé z dílčích oblastí práva IT. Ti si musí vyhledat obsáhlé komentáře ze zahraničí a mohou si být následně jistí, že budou moci vstřebat veškerou historii, teoretické koncepty společné nebo naopak rozdílné pro odvětví a přehled veškeré světové judikatury, legislativy či doktríny k tomuto odvětví. Podobnou publikaci však Česko zatím k žádné oblasti práva IT nenabízí a akademici tak musí volit literaturu zahraniční.

Na českém trhu tak v podstatě neexistuje možnost volby a odborníkům v odvětví práva informačních technologií nemá smysl knihu ani recenzovat. Radim Polčák si během uplynulých několika let vybudoval díky svým projektům v České republice, ale i v zahraničí, takovou

reputaci, že si knihu již stejně přečetli dávno před uveřejněním této recenze.

Pro ostatní nezůstává než konstatovat, že navzdory několika kritickým poznámkám je třeba uvést, že nová kniha Radima Polčáka je zcela jistě nejlepší českou knihou tohoto i dřívějších let v oboru práva informačních technologií. Toto konstatování navíc není vhodné zlehčovat pouhým nedostatkem konkurence. Kniha se totiž neztratí ani ve srovnání s konkurencí v řadě dalších právních odvětví. Je třeba k ní ale přistupovat s tím, že se jedná o kombinaci odborné publikace s vlivem právní filosofie a obsahující spoustu informací týkajících se informačních technologií z celého světa. Kdo bude hledat důkladnou analýzu jednotlivých odvětví práva IT, tak bude nejspíše zklamán. Čtenář, který pochopí Polčákovu myšlenku prezentovanou již na konferenci TedxBrno a opětovně v úvodu knihy o schopnosti dokázat být v klidu a potichu, musí ocenit koncentraci na to skutečně podstatné v dnešní době, a tím je přinesení nové myšlenky do stále se opakujících argumentů v diskuzi.

WILKOF, Neil J a Shamnad BASHEER. Overlapping intellectual property rights.

Matěj Myška

WILKOF, Neil J a Shamnad BASHEER. *Overlapping intellectual property rights*. 1st ed. pub. Oxford: Oxford University Press, 2012, lxi, 536 s. ISBN 9780199696444.

Souběh ochran z různých práv duševního vlastnictví, jako např. známkoprávní a autorskoprávní u některých ochranných známek je v praxi jevem poměrně běžným, teoreticky ovšem nepojednaným a to ani ve světovém, natož českém prostředí.¹ Recenzovaná novinka z nakladatelství Oxford University Press si klade za cíl právě tuto mezeru na trhu naplnit. Autorský kolektiv čítá pětadvacet přispěvatelů a jsou v něm zastoupeny špičky jak z akademické obce (např. Sam Ricketson z Melbourne Law School), tak z praxe (např. Thomas C. Vinje z Clifford Chance LLP).

Strukturálně sestává z dvou hlavních částí. Zhruba dvě třetiny knihy jsou věnovány výkladu o jednotlivých typech ochran a jejich překrývání s ostatními. Poslední třetinu knihy pak tvoří přehledové tabulky k jednotlivým typům práv z duševního vlastnictví. Sedmá kapitola části první se pak postupně věnuje jednotlivým právním z duševního vlastnictví. Prvních šest z nich jako ústřední téma pojednává patentovou ochranu v interakci s ostatními právy. Postupně je tak pozornost věnována střetům/prolínáním s autorským právem, průmyslovými vzory, obchodním tajemstvím, novými odrůdami rostlin, užitnými vzory a tzv. datovou exkluzivitou. Kapitola sedmá až desátá pak do centra pozornosti staví

¹ Světovou výjimkou na českém trhu budiž KOUKAL, Pavel. *Právní ochrana designu - průmyslové vzory, autorská díla*. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2012, xv, 139 s. ISBN 9788073578862.

právo autorské a řeší jeho průniky s zapsanými a nezapsanými právy na označení, ochrannými známkami a průmyslovými vzory, označeními původu a doménovými jmény. V jedenácté až čtrnácté kapitole se pak řeší možný souběh práv z ochranných známek s ostatními právy (zapsaná a nezapsaná označení, označení původu a doménová jména). Konečně poslední kapitoly řeší problematiku souběhu méně „tradičních“ práv duševního vlastnictví jako je ochrana před nekalou soutěží a ochranné známky, osobnostních práv a autorského práva a konečně práva ochrany ochrany hospodářské soutěže s právem duševního vlastnictví obecně.

Každá z kapitol pak sleduje obdobnou strukturu – nejdříve je nastíněn hypotetický problém souběhu pojednávaných práv. Následně je vymezena pozitivně-právní úprava (a to nejčastěji v právu Spojených států a Velké Británie, často je však zohledněno i právo EU). Poté je analyzován souběh jednotlivých práv, důsledky takového souběhu a jeho reflexe v judikatuře severoamerických soudů a příležitostně i Soudního dvora Evropské unie. V závěrečném shrnutí pak autoři často nastiňují možnosti, kam se dále ubírat v normativní regulaci analyzovaných souběžných práv. Skutečnou prací s publikací

pak ulehčuje velice podrobný index a zejména tabulka citovaných případů. Po obsahové stránce nelze publikaci příliš vytknout – výklad je jasný a často doplněný názornými ilustracemi z reálných patentových a dalších průmyslověprávních přihlášek.

Druhá, neméně hodnotná a obsahově bohatá, část pak představuje přehledové tabulky vypracované pro sedmáct reprezentativních jurisdikcí. Formou stručného výčtu představuje úpravu často překrývajících se práv duševního vlastnictví v šesti zkoumaných oblastech – způsob překrývání, způsob ochrany, rozsah práv, trvání práv, jejich vymáhání a zásadní nevyřešené otázky). Zastoupeny jsou jak „tradiční“ právní řády (Německo, Francie), tak i vyloženě exotické jurisdikce typu Izrael, Turecko či Spojené .

Přímo pro české praktika tak kniha mnoho přímo aplikovatelného nepřinese, z komparativního pohledu je ale neocenitelná a představuje unikátní kompendium znalostí z této dynamicky rozvíjející se oblasti práva. Svoje uplatnění tak najde zejména v mezinárodních advokátních kancelářích se zaměřením na právo duševního vlastnictví, ale i v centrech pro transfer technologií a i v knihovnách interesovaných akademiků.

VEŘEJNÉ LICENCE V ČESKÉ REPUBLICCE

Nová publikace autorského kolektivu Ústavu práva a technologií se věnuje právním aspektům veřejných licencí v českém právním řádu. Po obecném úvodu do autorského práva je pozornost věnována způsobu uzavírání veřejných licencí a licencím Creative Commons. Ve zvláštní části jsou pak představeny veřejné licence v akademické praxi, v oblasti distribuce software a konečně aplikace veřejných licencí při využívání informací veřejné správy.

Publikace byla díky „Projektu integrace veřejných licencí“ reg. číslo P408/12/2210 podpořeno z Grantové agentury ČR uvolněna k volnému stažení na www.flip.law.muni.cz

Autoři ocení komentáře a náměty, které můžete připojit v diskusi níže nebo zaslat e-mailem flip@law.muni.cz.